

Adié,
načase vypadnout pryč,
od věcí co se furt hejbou na chvíli vypnout
do města který voní benzínem,
kde neví kdo jsem
sledovat jak pulzuje život,
pochlastávat pivo
s péřovkou v přístavu vyslechnout si debaty starců,
šumění moře,
objednat si čerstvou rybu na stůl
mít kolem klid,
ne krysí cirkus
celej ten cyklus porušit,
zvolním sprint na výklus

Všichni ti říkaj,
chceš uspět, musíš do velkoměsta
umění je uspět z města, který nikdo nezná,
kde si lidi myslej, že nemůže vyrůst hvězda
kde není vůle, kde chce každej jenom stát, ej
kde přece nejde vyšlapat ta cesta (nesmysl)
kde nepomůže neprůstřelná vesta (nezkysl)
že přes hory nebude nikdy vidět
že jediný, co tě čeká, je uklidit ten bidet

Adié,
lidi jsou nasraný na celej svět,
kéž by se přestali nudit a začli stavět vlastní věc
chce to vydržet, není to hned,
netrvalo mi to 5, ani 10 let
ani další, co mě čekaj, je jich nespočet,
dokonalost je iluze, řekni kdes to čet
nesmysl hledat cíl, protože jdeme s nima
cesta skrz ty roky je to co nás ctí
tady se drží pokora, pokud chceš budovat hrad
tady se mluví upřímně, ne žádná falešná hra
všichni by chtěli bejt ár, taky jsem chtěl bejt árt,
jediný, co sem nechtěl, za každou cenu bejt hard
ale stavěl jsem to na základech pevných,
ten náklad co někdo furt nedokáže chápat
vždycky jsem věděl, o čem mluvím, na co odkazuju
mý kroky prvně hledaj cestu, kterou potom pudu

Adié,
neseme s sebou svoje sny a vize
rozepy život, uchovej ho jako slova v knize
na horizontu plachtěj bárky, nad nima roj racků
popíjím Sauvignon, padne demižon
nikdy jsme se necpali do rádia
žádnej protekční major, ta placená mánie
nestojím o to, přesto maj zájem ty média
Adié,
mě nechytíš, házej si dál naviják
už nejsem jeden z mála,
vzlety,
pády,
strmá skála

čekám nával, čekám na skon
jen hudba mi kreje záda
inkoust je ve stromech
inkoust je ve 100 dnech, co bez tebe hledám postel,
kde bych si jen na chvílku leh (milab mám dvě)
v šeru při čunech, mi tu hlavu v klidu
psi proštěkávají ulici, jako by cejtili v duši ztrátu
ruším na tu cháttru, v paměti mám stále ještě krásu
pití, ale vim že je taky dobrý si projít krizí

Adié,
pokud se maj dát lidi do pohybu,
musíme dát hlas jejich nejhlubším touhám
inspirovat je, aby uvěřili, že dokážou zdolávat hory o kterých panujou názor
y, že jsou příliš vysoký
šťastnej je ten, kdo dokáže najít rovnováhu mezi svojí touhou a možností
dokonalost je jenom forma nebes, ať se klidně slítnou všichni supi na můj hr
b
Adié